

δικασμό και την ανάγκη να σταθεί κάποιος μεταξύ της αριστεροδεξιάς και να βαδίσει στον τρίτο δρόμο. Στον σοσιαλδημοκρατικό. Στη δημοκρατία της ανάγκης. Χρειαζόμαστε ένα κόρμα ευρωπαϊκό, σοσιαλδημοκρατικό, ριζοσπαστικό, μεταρρυθμιστικό, τόνισε. Ταυτόχρονα έδωσε υποσχέση στους παλιούς συντρόφους του ΠΑΣΟΚ ότι οι δρόμοι τους σύντομα θα συναντηθούν.

Αναφέρθηκε στο βιβλίο. Είναι είπε, μια πολιτική πρόταση. Χάρτης εξόδου από την κρίση. Είναι ένα πολιτικό μανιφέστο. Αναλύει σχέδιο δράσης για τους επτά τομείς. Με άμεσα αποτελέσματα να διασωθεί η χώρα. Τον τουρισμό, τη γεωργία - κτηνοτροφία, τη μεταποίηση τροφίμων, τον ενεργειακό πλούτο, το εμπόριο, τη ναυτιλία και τις κατασκευές. Τομείς που επιδέχονται γρήγορες πολιτικές παρεμβάσεις, γιατί δεν μας είναι άγνωστοι. Το σχέδιο αυτό θα είναι έτοιμο μέχρι τα τέλη του Γενάρη, όπου και ο Κίνηση θα το θέσει στη διάθεση της Κυβέρνησης.

Έκανε εκτενή αναφορά σε θέματα της Μεσσηνίας. Στον αυτοκινητόδρομο (δεν έχει παραδοθεί ακόμη ο δρόμος Αθήνα-Τρίπολη-Καλαμάτα) και στον τομέα τον ελαιοκομικό. Η περιοχή ανέφερε, συνδυάζει τα πάντα (νερά και κλίμα) και παρόλα αυτά έχει έλαχιστη παραγωγή σε βιολογικά προϊόντα και φθίνει πληθυσμιακά. «Είναι δυνατόν ο νομός αυτός να έχει πτώση απασχόλησης στον πρωτογενή τομέα; Να αδυνατεί να τυποποιήσει το ελαιόλαδο; Να έχει ανέργους και φτωχούς; Το γεγονός ότι οι αναπτυξιακοί δείκτες φθίνουν οφείλεται στο ότι δεν έχει απελευθερωθεί η οικονομία από το κράτος. Τα κόμματα πρέπει να πάψουν να χρηματοδοτούνται από το τελευταίο και να αρχίσουν οι χρηματοδοτήσεις από ιδιώτες με διαφανείς διαδικασίες. Αν τους πρώτους μήνες του 2013 δεν αντιστραφεί η πορεία της ύφεσης και η ανεργία, θα έχουμε τραγικές συνέπειας φτώχειας κι εγκληματικότητας».

«Τα συνθήματα της Ν.Δ. για επανίδρυση και του ΠΑ.ΣΟ.Κ για μετασχηματισμό του κράτους στην οικονομία διαφεύγουν. Αλλά εκλογές τώρα δεν πρέπει να γίνουν. Το 2016 πρέπει να γίνουν εκλογές. Στηρίζουμε την κυβέρνηση να μην πέσει. Στο 100% κοιτάμε το καλό του ελληνικού λαού. Είμαι ο πρώτος που είπε “λεφτά δεν υπάρχουν”. Δεν εξαφανίζεις την ύφεση. Η ύφεση μειώνεται. Η χώρα χρηματοδοτούμενη. Η κυβέρνηση πήρε τη δόση και την επαινούμε γι' αυτό. Τα 52 δις συνθήσαμε και τα λέμε “δόση”. Οι φόροι υπήρξαν... μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Το κράτος χρειαζόταν έσοδα. Φαύλος κύκλος. Ο πολίτης έχει ανάγκη να βλέπει στο σχεδιασμό των κυβερνήσεων τον εαυτό του. Οφείλουμε δικαιοσύνη σε όλα τα επίπεδα. Έχουμε καθήκονταν την Εθνική διάρκεια. Η έκφραση “αφού δεν έχω να ταΐσω το παιδί μου, δεν με νοιάζει τίποτα” σημαίνει διάρρηξη της λαϊκής ενότητας. Η έκφραση “δεν με νοιάζει, αν είμαι Έλληνας” σημαίνει διάρρηξη της Εθνικής ενότητας. Το εδώ και τώρα που κατάντησε κλισέ, κοινοτοπία, πρέπει να του ξαναδώσουμε σάρκα και οστά. Θέλουμε σχέδιο για εφαρμογή. Όχι σχέδιο για όταν... ΤΩΡΑ. Εδώ και τώρα. Τα πολιτικά εργαλεία και οι μέθοδοι θα αλλάξουν μέσα στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας. Αυτό είναι ένα οδοιπορικό. Επειδή πιστεύουμε στο δίκαιο. Πιστεύουμε ότι ο Έλληνας δεν θέλει δημαρχογούς. Ας κάνουμε ρήξη με τον μεταπολιτευτικό κακό μας εαυτό. Ας κάνουμε τη ρήξη, τα καταληπτικά λόγια του Ανδρέα Λοβέρδου.

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΗΤΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΗΝΑ

Άρθρο του Χροστού Α. Κατσαρού (Chris Sintiki)*

Ενα περίεργο φαινόμενο παρατηρείται τον τελευταίο μήνα στην πόλη μας: πρόκειται για τη ραγδαία αύξηση των αστέγων, αλλά και των επαιτών. Τίποτε το ασυνήθιστο, θα μπορούσε να σκεφτεί κάποιος, με δεδομένη την οικονομική κρίση που διέλυσε τις ζωές πολλών συμπολιτών μας. Είναι όμως όντως έτσι τα πράγματα ή η αλήθεια καλύπτεται από κάποιο μανδύα που κανείς δεν μπήκε στον κόπο να τραβήξει;

Ήδη σε άλλες πόλεις της Ελλάδας υπάρχουν καταγγελίες ότι οργανωμένα κυκλώματα επαιτείας από τις γειτονικές χώρες των Βαλκανίων καταφθάνουν με διάφορα μέσα στην επικράτεια και εκμεταλλεύονται την κοινωνική ευαισθησία των συμπολιτών μας, ιδιαίτερα κατά την εορταστική περίοδο των Χριστουγέννων, κάνουν “χρυσές δουλειές”. Οι εικόνες κοινές και γνωστές σε όλους μας: ένα χέρι απλωμένο, μια ταμπέλα με τη λέξη ΠΕΙΝΑΩ γραμμένη επάνω της που σου ματώνει την ψυχή, δύο παιδικά μάτια ή μία μάνα που σε κοιτάζει με απόγνωση. Για να επιτείνουν τις τύψεις μας, επιλέγουν ενίστε και σημεία μπροστά από εστιατόρια, ζαχαροπλαστεία ή καφετέριες, έτσι για να τονίσουν τη δική τους μιζέρια έναντι της δικής μας υποτίθεται καλοζωίας. Ένα άλλο καλό σημείο είναι οι εκκλησίες, εκεί όπου θες δε θες το θρησκευτικό φιλότιμο δεν σε αφήνει να μείνεις αδιάφορος. Τέλος, τα φανάρια με την κυκλοφοριακή κίνηση που παρατηρείται είναι ένας άλλος αγαπημένος προορισμός για αυτές τις κοινωνικές ομάδες των επαγγελματιών ζητιάνων. Άλλωστε δεν είναι λίγες οι φορές που και κατά το παρελθόν ακούσαμε για εκατομμυριούχους επαίτες που ζούσαν κάτω από άθλιες συνθήκες για να συγκινούν τον κόσμο.

Πέρα όμως από αυτούς που τους χαρακτηρίζει η νόσος του αποθησαυρισμού με κάθε μέσο, δεν μπορούμε να αρνηθούμε και την καινούρια κοινωνική πραγματικότητα των ανθρώπων που μέχρι της είχαν δουλειά, σπίτι, οικογένεια και έκαναν όνειρα. Πολλοί από αυτούς στέκονται πλέον με τις ώρες στις πολυάνθρωπες ουρές των συσσιτίων των δήμων ή των ενοριών, κάποιοι άλλοι ψάχνουν στους κάδους απορριμμάτων, άλλοι φανερά και άλλοι πιο διακριτικά προσέχοντας να μη γίνουν αντιληπτοί και στιγματιστούν. Τα κοινωνικά παντοπωλεία και τα κοινωνικά ιατρεία για τους πιο ενδείξις συμπολίτες μας έχουν πλέον μπει στη ζωή μας για τα καλά.

Σαφώς το φαινόμενο δεν είναι τοπικό ούτε εστιάζεται μόνο στον ελλαδικό χώρο, αλλά είναι απλωμένο σε ολόκληρη τη γηραιά ήπειρο αλλά και παντού ανά την υφήλιο, αποδεικνύει όμως περίτρανα το έλλειμμα κοινωνικής και προνοιακής πολιτικής που υπάρχει στη χώρα μας ήδη από παλαιότερα, αλλά κυρίως την τελευταία τριετία, από τότε δηλαδή που έγιναν οι πρώτες περικοπές στα πλέον αυτονότα δικαιώματα κάθε πολίτη που έχει ανάγκη από τη στήριξη του κράτους.

Κι αν η εξασφάλιση τροφής καλύπτεται με κάποιο τρόπο, τι γίνεται με τη στέγαση; Και κατά το παρελθόν, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς, δεν έλλειπαν αυτοί που για κάποιους λόγους έμεναν άστεγοι και αναγκάζονταν να κοιμούνται στα

παγκάκια ή σε εγκαταλειμμένα κτίρια ή ακόμα και σε παλιά βαγόνια τρένων. Σε μια Ελλάδα όμως του ευδαιμονισμού, όπου ο καθένας ονειρεύεται διακοπές στο νησί των ανέμων και να αγοράσει το νέο μοντέλο του τάδε κινητού τηλεφώνου και άλλα παρόμοια, τραγικές καταστάσεις, σαν αυτές που έβλεπαν το φως της ημέρας πού και πού, έμοιαζαν να μην ενδιαφέρουν κανέναν, πέρα από τους ιδιαίτερα συνειδητοποιημένους. Στην σημερινή κοινωνία όμως, που ανά πάσα στιγμή μπορεί ο καθένας από μας να βρεθεί σε αυτή τη θέση, η αδιαφορία είναι εγκληματική και ασυγχώρητη.

Σε κάθε περίπτωση, πέρα από την προσωπική ευαισθητοποίηση του καθενός που είναι αναγκαία, οι κοινωνικές υπηρεσίες του Δήμου θα πρέπει να σκύψουν πάνω σε αυτά τα θέματα και να βρουν λύση στο οξύτατο πρόβλημα της στέγασης κάποιων συμπολιτών μας που βρίσκονται σε δύσκολη θέση. Αν οι κοινωνικοί φορείς δεν ευαισθητοποιηθούν τώρα πότε άραγε θα το κάνουν; Λύνεται άραγε το πρόβλημα με ένα δωρεάν γεύμα τα Χριστούγεννα κι ένα την Πρωτοχρονιά; Έχει σκεφτεί κανείς πώς θα ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι μέχρι το επόμενο δωρεάν γεύμα την Κυριακή του Πάσχα και μετά όλη την υπόλοιπη χρονιά; Άραγε ποιος θα ευθύνεται αν βρεθούμε μπροστά σε αιφνίδιες αυτοκτονίες αστέγων ή σε θανάτους λόγω ελλιπούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, πείνας ή ψύχους; Πολλοί από αυτούς είναι άνθρωποι που κατείχαν μια καλή θέση στην κοινωνία και με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, δεν ανίκουν επομένως σε κάποια προβληματική κοινωνική ομάδα που αρνείται να δουλέψει, αλλά αντίθετα σε μια ευαίσθητη κοινωνικά πλέον ομάδα, αυτή των νεόπτωχων, που ψάχνει απεγνωσμένα για δουλειά. Και σε αυτό το σημείο πάλι, η συμβολή των φορέων και των υπηρεσιών θα μπορούσε να είναι καθοριστική. Ας μην ξεχνάμε ότι τα δημοτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας και οι δημοτικοί ξενώνες φιλοξενίας αστέγων είναι μια πραγματικότητα στις χώρες του εξωτερικού. Σε τελευταία ανάλυση, είναι κι αυτοί πολίτες από τους οποίους ζητείται να ψήφισες τους κάθε φορά και που πρέπει να τύχουν του ίδιου σεβασμού και της ίδιας προσοχής από την πολιτεία όπως ακριβώς και οποιοσδήποτε άλλος συμπολίτης μας.

Όσο για τη ζήτημα των κυκλωμάτων επαγγελματικής επαιτείας, η δημοτική αστυνομία πρέπει να επιληφθεί του θέματος προκειμένου να ξεχωρίσει η ήρα από το σιτάρι ώστε να θοιηθούν αυτοί που πραγματικά έχουν ανάγκη. Μέχρι τότε... βλέπουμε!

Α, και Καλά Χριστούγεννα στη ζέστη του σπιτιού μας!

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΚΑΤΣΑΡΟΣ (CHRIS SINTIKI)

Ταχ. Δ/νη: Λιβαδιά Σιντικής Σερρών, Τ.Κ. 62055

Σποικεία επικοινωνίας: Τηλ.: 2327110024 & 6976915473

E-mail: xrh